

# До Тараса за річку Ахерон

Пантелеймон Куліш

Недоспів твій доспівую, мій брате...  
Наслідде дороге, клейнодами багате,  
Лишив еси мені в твоїй тридцятиструнній,  
В твоїй поезії високій, многодумній,  
Дуброві запашній, широкошумній.  
Тарасе! попроси там Аполлона,  
Нехай зупинить він легкий каюк Харона,  
Щоб довго не возив на той бік Ахерона  
Народу без путя, без честі і закона.  
Що з вовчого на світ приходить лона.  
Нехай по сонних берегах блукає,  
Про ледарство своє ледаче споминає,  
На предків і батьків за брехні нарікає,  
Тяжкі гріхи свої й паскудство проклинає  
І суду сто століттів дожидає!  
Кому ж я передам, коханий брате,  
Твоє добро святе, над всі скарби багате?  
Собакам, чи вовкам, чи людям безголовим,  
Тим язикам лихим, калікам кривомовим,  
Письменникам сліпим і пустословим?